

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 11 0 У 015197 15 Увп  
Бањалука, 12.1.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу судија овог суда Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, Желимира Барића и Страхиње Ћурковића, као чланова вијећа, уз учешће Душке Мутић, као записничара, у управном спору по тужби тужиоца Ђ.Б. из Општине Г., (у даљем тексту: тужилац), против туженог Фонда..., (у даљем тексту: тужени), у предмету захтјева за доношење рјешења по члану 52. став 2. Закона о управним споровима, ради извршења пресуде Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 010478 12 У од 24.3.2014. године, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 05197 14 У од 02.3.2015. године, у сједници вијећа одржаној 12.1.2018. године, донио је

## ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

## Образложење

Побијаном пресудом, одбијен је захтјев тужиоца за доношење рјешења умјесто туженог, а у извршењу пресуде тог суда број: 11 0 У 010478 12 У од 24.3.2014. године.

Одбијање захтјева суд је образложио разлозима да у вријеме подношења истог, тужилац није остварио потребне претпоставке за подношење тог захтјева јер је пресудом број: 11 0 У 010478 12 У од 24.3.2014. године туженом наложено доношење рјешења у смислу одредбе члана 50. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Међутим, како је тужени у извршењу наведене пресуде донио нови акт 15.5.2014. године, а тужилац је захтјев за извршење поменуте пресуде поднио 23.9.2014. године, произилази да је имао сазнања о извршењу те пресуде, јер је покренуо управни спор против тог акта туженог у предмету заведеном код Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 014351 14 У. Овај предмет је правоснажно окончан пресудом од 08.12.2014. године, због чега није основан захтјев тужиоца да суд донесе рјешење умјесто туженог у складу са одредбом члана 52. став 2. ЗУС.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), погрешно означеним као „жалба“, тужилац побија њену законитост због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног права и повреде правила поступка. Истиче да је против пресуде Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 014351 14 У од 08.12.2014. године поднио „ревизију“ Врховном суду Републике Српске. Наводи да ако његова „ревизија“ буде одбијена, поступак ће наставити пред Европским судом за људска права у Стразбуру и „Фондом солидарности у Бриселу“. Предлаже да се пресуда укине.

Тужени није доставио одговор на захтјев наводећи да се управни спис налази код Окружног суда у Бањалуци. Напомиње да је тужилац поднио захтјев за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број: 11 0 У 014351 14 У од 08.12.2014. године.

Размотривши захтјев и побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Пресудом Окружног суда у Бањалуци од 24.3.2014. године, чије извршење тужилац захтијева уважена је тужба и поништен оспорени акт туженог број: 3185770468 од 12.9.2012. године. У извршењу те пресуде тужени је донио ново рјешење број: 3185770468 од 15.5.2014. године.

Поступајући по захтјеву тужиоца за извршење пресуде од 24.3.2014. године, нижестепени суд је утврдио да је тужени поступајући у извршењу те пресуде донио рјешење од 15.5.2014. године, а тужилац је имао сазнање о извршењу те пресуде, јер је против рјешења туженог од 15.5.2014. године покренуо управни спор у предмету број: 11 0 У 014351 14 У о којем је правоснажно одлучено 08.12.2014. године.

Правилно је суд одбио захтјев тужиоца за доношење рјешења умјесто туженог, о чему је требао одлучити рјешењем а не пресудом, што не представља повреду која је од утицаја на рјешење ствари. Наиме, тужени је обавијестио суд да је у извршењу поменуте пресуде донио рјешење од 15.5.2014. године а које је доставио у прилогу одговора на захтјев тужиоца, те уједно обавијестио суд да је поводом тог рјешења вођен управни спор по тужби тужиоца у предмету број: 11 0 У 014351 14 У у којем је донесена пресуда 08.12.2014. године против које је тужилац поднио захтјев за ванредно преиспитивање Врховном суду Републике Српске.

Осим наведеног, тужени је у извршењу пресуде донио рјешење од 24.3.2014. године након што је прибавио налаз, оцјену и мишљењу другостепеног органа вјештачења број: ДОВ 342714 од 14.5.2014. године, против којег је тужилац покренуо управни спор (како је то наведено у одговору туженог). Произилази да није основано захтијевање тужиоца за поновним преиспитивање чињеничног стања ради утврђивања његове инвалидности јер то нису разлози из одредбе члана 52. став 2. ЗУС за доношење одлуке умјесто туженог органа, а у извршењу наведене пресуде нижестепеног суда.

Из изнијетих разлога, по оцјени овог суда, у побијаној пресуди нису остварени разлози предвиђени одредбама члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца за њено ванредно преиспитивање одбија као неоснован, на основу члана 40. став 1. и 2. ЗУС.

Записничар  
Душка Мутић

Предсједник вијећа  
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић